

UNA EXPERIÈNCIA

TERRORÍFICA

Hi havia una vegada un xiquet anomenat Marc. Tenia set anys i una germana petita de cinc. Ell tenia els cabells castanys i els ulls verds. A ella li agradava molt jugar amb els seus ninots.

Un dia, ell, la seua germana i els seus pares van eixir a jugar a el parc i en tornar a casa, de sobte, la seua germana va desaparèixer i mai mes es va saber res d'ella.

Al cap del temps, Marc va anar assimilant la desaparició de la seua germana, el problema era que, com ella ja no estava, no li agradava quedar-se a soles a sa casa.

Però va arribar el dia en que els seus pares es van haver d'anar a fer uns encàrrecs.

Dies abans la seva mare li havia explicat una història terrorífica sobre un traster del garatge que portava anys sense obrir-se, i ningú s'havia atrevit a entrar, ja que feia una olor molt forta de podrit, com si hi haguera alguna cosa en descomposició allà dins.

Quan els seus pares se'n van anar, es va posar a veure la tele per a distraure' s un poc. A la meitat de la pel·lícula, es va anar la llum. Va pensar que l'única manera de comprovar que no era un problema tècnic, era baixant al garatge, que és on hi estaven els controls de l'electricitat.

Per una vegada a la vida es va armar de valor i va baixar, ja que ell ja tenia tretze anys i podia valer-se per si sol en algunes ocasions.

Al baixar les escales, va sentir un petit soroll i va pensar que aquests sons eren més que evidents: la nit anterior havia plogut i la humitat havia mullat una mica les escales de fusta.

Tot just baixar, a l'altre costat del garatge, va veure el control de la llum i va pensar que seria fàcil posar-ho una altra vegada en marxa i oblidar-se de l'assumpte.

Però no va ser així.

Cada pas que anava donant, li resultava més pesat i cada vegada que respirava s'ofegava més lentament.

Es va parar i va mirar cap a la seua dreta. Allí estava la porta.

No s'escoltava cap soroll, la qual cosa el va tranquil·litzar, però la curiositat li corroïa per dins.

La porta del quartet no tenia clau, així que qualsevol podia entrar quan volguera.

Es va acostar lentament cap a la porta, i quan la va obrir, no es va poder creure el que va veure...

El cos de la seua germana morta hi era a escassos metres d'ell. No donava crèdit del que estava veient: el cos estava en unes condicions horribles, feia olor fatal i fins i tot li eixia un fum verd pels orificis de la cara.

L'únic que va poder fer va ser donar-se la volta i anar-se'n corrent.

Quan va arribar a casa, va estar sense fer res més d'una hora, assegut al sofà, sense poder reaccionar, esperant que per fi tornassen els seus pares.

Quan van arribar van veure al xiquet tan pàl·lid que creien que s'havia posat malalt i havia vomitat.

Preocupats, li van preguntar que havia passat. El xiquet l'hi va explicar tot: que la llum s'havia anat, la seua baixada al garatge i el que s'havia trobat a aquell quartet tan misteriós.

Els pares se li van quedar mirant-lo fixament amb cara de bojós i li van dir a l'uníson:

- Shhhh ... HO SABEM TOT ... VÉS A DORMIR ...